

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemski nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 142.

V Ljubljani, v soboto 25. junija 1887.

Letnik XV.

Nemščina v slovenskih srednjih šolah.

Knez Adam Sapieha stavil je v zadnjem zasedanji deželnega zbora gališkega predlog, da bi se nemščina bolj skrbno zopet po galiških šolah učila, ker so jo bili začeli že precej opuščati. Ta predlog so najbolji poljski rodoljubi, kot: dr. Czerkawski, grof Dzieduszycki in knez Czartoryski odobraval in ga toplo podpirali. Ravno tako bila sta zanj deželni šolski svet in zbor srednje-šolskih učiteljev, ki se je bil nalašč v ta namen sklical, da bi bil izrekel svojo sodbo o njem. Strinjali so se vsi v tem, naj se učenci srednjih šol naučé nemščine toliko, da bodo mogli svoje misli izraževati v besedi in pismu. Da se pa pridobé pripravne učiteljske moči za nemščino, pošiljali naj bi se posamezni učitelji nemščine na kako nemško vseučilišče, kjer bi se dobro vtrdili v jezikovnem znanju.

Da bode ta sklep močno vplival na celo Poljsko, in da se bode njena mladina nemščine bolj z veseljem poprijela in se je temeljiteje priučila, kakor po še tako strogih ukazih kakega centralnega naučnega ministerstva, nam so porok tolikanj veljavni in visokoizobraženi zastopniki naroda, katerih ne vodi kaka osebna strast, ampak se mirno in modro ozirajo le na dejanske razmere, misleč si, da to poljske mladine še ne prevstroji v Nemce, ako se le nemščine uči, ampak ji za življenje mnogo pomaga, ker pregovor pravi: „Kolikor jezikov znaš, toliko ljudi veljaš“.

Ko bi se tudi pri nas bolj gledalo na to, da se naša mladina po srednjih šolah uči nemškega jezika, kakor da se ji od nekterih veliko-nemških učiteljev skuša nemški duh vbijati v glavo, bilo bi kmalo konec narodnih prepričanj med nami. Naši srednješolci poprijeli bi se potem z veseljem nemščine ter se je temeljiteje naučili, kakor do zdaj, ko se tolikanj mučijo, pa jih vendar njihovi lastni učitelji po tujih listih grdé in sramoté, da nemški ne znajo.

Ravno po deželah z mešanim prebivalstvom morali bi učitelji deželnih in klasičnih jezikov biti

v večjem soglasju med seboj, da podpirajo drug drugega. Delo bi se s tem polajšalo ter obilno časa prihranilo, ko bi vladala pri podučevanju vzajemnost, jeziki se med seboj primerjevali in tako na podlagi materinega jezika popolnjevali se tuji. Vsaj tako se dela povsod, kjer se ne šopiri narodna strast; a pri nas delajo nekteri le preveč za Veliko Nemčijo, na nemški jezik pa preradi pozabijo. Saj še ni dolgo, kar je nek tukajšnji nemški profesor, kakor smo iz gotovega vira izvedeli, naravnost izrekel, da se ne bo trudil z nemščino, če se slovenska mladina slovenski izreja, akoravno bi bil on kot učitelj nemščine to storiti dolžan.

Ravno tu pa se stavijo tuji vzgojitelji naše mladine v nasprotje z našimi naroduimi težnjami, kajti za to je vsakdo, da se naša mladina v srednjih šolah nauči nemščine, kdor se ozira na razmere, v katerih živimo; a da se hoče naši mladini vcepiti nemški duh in mišljenje, s tem se ne bomo nikdar sprijaznili. Doba ponemčevanja pod Bachom in Schmerlingom je vendar-le že prešla, odkar imajo vsi narodi v Avstriji po državnih temeljnih zakonih pravico ostati to, kar so, in se smé vsak na podlagi svojega lastnega jezika razvijati in vzgojevati. Naj se le naša mladina nemščine pridno uči, a ostane naj vedno v soglasju z narodom — slovensko-avstrijska, nikdar pa ne prusaško-nemška.

Da morda podučevanje v nemščini pri nas nima toliko vspeha, kolikor ji je ur odločenih in kolikor se trudijo za-njo, krivo je edino narodno ščevanje. Dokler to traja, ni misliti na skupno delovanje učiteljev raznih jezikov, pa tudi ne na veselo in vstrajno učenje nemščine pri mladini. Ako pa tega ni, so na obeh straneh velike težave, a malo napredka, kajti glavno blagonosno delovanje vsake šole odvisno je od značajnosti, krščanskega prepričanja in soglasja celega učiteljskega osebja.

Nedavno je poslal naučni minister, plem. dr. Gautsch, deželnemu šolskemu svetu moravskemu ukaz, naj skrbi, da izdelajo izvedeni šolniki načrt, kako bi se na slovanskih srednjih šolah sistematično podučevala nemščina. Deželni šolski svet naj bi dotične nasvete presodil in jih predložil naučnemu

ministerstvu. Tako vravná naj se nemščina tudi po slovenskih srednjih šolah; podučevanje naj se spravi v kak sistem. S tem se bodo meje postavile samovolji nekterih prenapetih učiteljev nemščine in ščevanje ustavilo; mladina se bode pa tudi z veseljem poprijemala jezika, ko bode prepričana, da se ji le znanje nemškega jezika ponuja, nemški duh pa ne vsiljuje in ne jemlje slovenski značaj.

Naj se nam ne zameri, če konečno omenimo še nekaj zadržka vspešnega podučevanja v srednjih šolah. Razmere o nemščini smo dovelj označili; navedemo tu še nekaj, kar našo mladino enako močno bega in kviri, naj bi tudi marsikdo na pravi pogled ne mislil.

Vémo ter radi pripoznamo, da se dandanes v znanstvenem oziru veliko stori za izobraževanje narodov. A kakor je to veliko, vendar ni vse. Kakor smo že velikokrat omenili, tudi tu ponavljamo, da glavni faktor omike in vspešnega izobraževanja je vera in verna značajnost.

A tu ravno se največ greši. Koliko je pač profesorjev — tujih in domačih (odpadnikov), ki vsled strastnega nasprotovanja do vere in verne narodnosti trosijo med mladino take nazore, kateri je nikakor ne osrečujejo, pač pa jo begajo in kvirajo. Da se mnogo nadepolnih in nadarjenih mladenčev v verni malomarnosti in mladostni spridenosti ter neznačajnosti potopi ter za vselej zgubi, je edino le tako brezverno izgojevanje krivo.

Ni vse dobro in potrebno, kar se mladina dandanes uči, vé in zná. Veliko je ležeče na tem, kako se uči in kaj se uči. Nezdrav poduk je lahko strup za človeštvo in ima še bolj škodljive nasledke, kakor velika nevednost. Viktor Hugo pri vseh svojih blodnjah, v ktere je bil zašel, vendar resnici krasno spričevanje daje, ko pravi: „Nevednost je več vredna, kakor napačna vednost. Učite ljudstvo, ktero dela in trpi, da veruje v boljšo bodočnost.“

A ravno po nekterih tako zvanih nemških klasičnih se vera in nrvnost grozovito podkopava. Ni še dolgo tega, kar je neki tukajšnji pedagog (!) pestil svoje učenke, kaj so vse v nemščini prečitale,

LISTEK.

Andrej Turjaški, Karlovški general in glasovit junak. (1557—1594.)

(Spisal J. Steklasa.)

(Dalje.)

Strah je zavladal vsled tega po vseh slovenskih deželah, kajti zares se je bilo bati, da postane Hrvatska v kratkem turška pokrajina, in na to je Hasan tudi računál, ter se zarad tega tako dolgo zadrževal na hrvatskem zemljišči. O vseh teh dogodjajih se je konečno zvedelo tudi na cesarskem dvoru v Pragi, kamor so bili Turki cesarju javili, da je ban Erdedi primirje prekršil, in da se morajo oni za to osvetiti. Cesar Rudolf se zaradi tega razsrdi nad Erdedom, kajti veroval je turškemu poslaniku, ter s početka ni hotel dovoliti, da se po njegovih deželah zbira narodna vojska ter tako s krepko roko odbije vsaki turški napad. Zlo bi bilo za Hrvatsko in sosednje dežele, da ni pohitel zarad tega 6. avgusta cesarjev brat nadvojvoda Ernest z mnogimi ogerskimi in avstrijskimi velikaši in vodjami,

kakor z Nadaždom, Palfyjem, Bačanom, Kutasijem in drugimi, ki so cesarju dokazali, da so vse te nesreče Turki krivi, a ne ban, ki se je moral le braniti teh napadov. Zdaj še le on dovoli, da so se smeje čete zbirati po njegovih deželah za vojsko proti Turčinu. Vendar pa so morali le-ti velikaši cesarja dolgo nagovarjati, kajti on je še vedno trdil, da je največ Erded kriv. Ali ko so mu razložili, da je Hasan prvi začel napadati naše dežele in na Sisek streljati s topovi ter da bode cesar pred celim svetom osramoten, ako ne bode sile s silo odbijal, in ko se je nadalje zvedelo, da se je Hasan zopet povrnil na Hrvatsko, potem, ko se je bil že izpod Siska umaknil in da po njej grozovito razsaja in pleni; konečno, ko so prispele iz Kranjske in Štajarske prošnje za pomoč proti Turkom, kajti vsi prebivalci so živeli v večnem strahu pred turškimi napadi, takrat še-le je cesar sprevidel, da je zadnji čas, da se pomore Hrvatom in Slovencem v tej nenaki borbi. Nadvojvoda Ernest dobi nalog, da zbira čete po avstrijskih dednih deželah, Franjo Nadažd pa po ogerskih. A konečno je bil poslan k nemškim knezom nam znani Pec (bivši cesarski poslanec v Carigradu), da tudi pri njih izprosi kako pomoč.

Vse zbrane čete so se imele sniti na Hrvatskem, a vrhovno zapovedništvo nad njimi je imel prevzeti nadvojvoda Karol, markgrof Burgavski in Wellenberški (Valvazor XV. 518).

Omenjeni zapovedniki so zbrali lepo število vojske. Nadaždi je dobil na Ogorskem 1000 pešcev in toliko konjikov. Tiroleci so poslali celi polk z 2000 vojaki pod zapovedništvom Wenera Reitenavškega; Bavarska 500 konjikov, ali za zameno mesečno 10.000 tolarjev, škof Solnograški 1000 musketirev in nekoliko konjikov, škof Pasavski 10.000 tolarjev, Avstrija nad Anizo 1000 pešcev in 200 konjikov; Avstrija pod Anizo je postavila vsakega tridesetega moškega ter najela 5 čet konjikov, konečno je zbral nadvojvoda Ernest 5000 vojakov na Kranjskem, Koroškem in Štajarskem. Ako k temu številu prištejemo še krajiške in banske čete, ki so se z naštetimi zedinile, dobimo lepo vojsko 10—12.000 mož. (Valvazor X. 351 in XV., 518)

(Dalje prih.)

da je mnoge rudečica oblivala, ker so se morale pečati s takimi umazanostimi.

Tu, gospodje profesorji in odgojitelji, pomanjkuje in sicer bolj kakor marsikdo misli. Kvarjenje verne narodnosti zadržuje zaželjeni uspeh in napredek tako dobro v nemščini, kakor v vseh drugih predmetih. Naj bi se že skoraj spoznalo!

Govor g. poslanca Hrena

v državnem zboru dne 26. maja 1887 o pokojninah.

(Dalje.)

Od obeh v peticiji izraženih točk je druga o preskrbnini vdov in sirot imenitnejša, ker je v naravnih dotiki s potrebnimi koristimi uradniškimi. S to se bom v današnjem govoru tudi osobito pečal. Sicer pa ta zadeva v visoki zbornici ni nič novega, ker je v obče znano, da sedanja preskrbnina ne zadostuje in je preosnove potrebna. Vse to znano ni še le od včeraj, temveč že desetletja semkaj. Že leta 1873. pečala se je vlada jako resno z načrtom, da bi se ob enem z vravnavo uradniških plač dovršila tudi že tedaj neizogibljivo potrebna preosnova in izboljšanje vdovskih in sirotinskih preskrbnin.

Žalibog, da takrat ni prišlo do tega, ker so se bali, da bi taka preosnova utegnila imeti slabe vplive na državno blagajnico. Če se je potreba preosnove vdovskih in sirotinskih preskrbnin že tedaj priznavala kot nekaj nujnega, koliko bolj nujna je ta že dandanes postala, ker se je živež, obleka, stanovanje in ob enem vse drugo, kar je v zvezi s človeškim življenjem, zdatno podražilo. Tudi izgoja otrok in skrb, kako jih preskrbeti, zahteva večje žrtve. Sploh je dandanes silno težavno priboriti si košček kruba, delo in zaslužek, ter pošteno existenco, kajti huda lakota dostikrat najbolj vestne do obupnosti pritira. Pač bi Vam lahko v pojasnilo tega navedel jako žalostne dogodbe, toda dnevna kronika jih bilježi povsod sama v tolikošnjem številu, da jih meni ni treba navajati in pečati se s tako otožnimi podobami v visoki zbornici.

Zato pričakujem z nadjajočimi se uradniki vred, da tudi sedanja zbornica ne zavrže izročene ji peticije, kakor je ni zavržla ona leta 1873. Tega se nadjam temveč, ker smo si nedavno vsi: mi, gospodska zbornica in visoka vlada vzajemno prizadevali na pomoč priti neki drugi kategoriji državnih služabnikov in funkcionarjev, ter smo s tem začeli staro, zevajočo in skelečo rano, ko smo soglasno glasovali za preskrbnino vojaških vdov in sirot.

Kakor gotovo priznavam, da je bil ta korak državnemu zboru in visoki vladi jako na hvalo in zaslugi, kar so tudi vsi krogi prebivalstva soglasno in navdušeno priznavali, se prav tako tudi nadjam, da bode visoka vlada tudi uradnikom nasproti storila svojo dolžnost, ter poplačala še zdatno stareji dolg, kajti uradniki imajo pravico zahtevati preskrbnino za-se in za svoje na podlagi že celo stoletje obstoječe postave. Na to pravico uradnik računati in se zanaša pri svojem vstopu v državno službo, zanaša se polagajoč temelj svoji družini ter si je to pravico tudi prislužil in deloma kupil z dejanskimi doneski od svoje plače. Saj je znano, da se mu odtegujejo od plače tako zvane „karence“, ktere so v temeljnih že celo stoletje in se iz njih sestavlja penzijski zaklad, o katerem nadepolnem začetku in žalostnem poginu govoril je moj predgovornik.

Penzijski zaklad se je bil narasel že na jako lepo svoto 26 milijonov, če se prav spominjam, ko so ga leta 1827 pograbili in za državne potrebe obrnili. Če se je država tistega zaklada polastila, se s tem izvestno ni odkrižala dolžnosti, za pokojnino uradnikom skrbeti, temveč ji je ta dolžnost ostala nepremenjena do današnjega dne; prav tako imajo tudi uradniki pravico zahtevati, da se jim preskrbe vdove in sirote. Sicer pa vlada te svoje dolžnosti ni še nikdar tajila, pač pa je leta 1873 v temeljvalnem sporočilu to svojo dolžnost sama priznavala.

Toda tudi, če se ne oziramo na pravno stališče, imajo uradniki pravico od države zahtevati, da se na nje ne ozira manj milostno, kakor na člane vojaškega stanú. Zato se zanašajo, da jim bode ona prav tako preskrbela zapuščene vdove in sirote, kakor je to storila z ostalimi družinami padlih in umrlih članov vojaškega stanú. Pri vsem tem so pa pristaši vojaškega stanú gmotno zdatno na boljsem, kakor dotični civilni državni uradniki.

Le toliko Vam rečem, da je uradniško društvo v Tridentu v svoji peticiji s številkami dokazalo, da ima c. kr. poročnik večje dohodke, kakor pa c. kr. uradnik X. razreda plače dobiva po svojem 40letnem službovanju. (Čujte, čujte!)

Poleg tega ima pa vojaški stan še druge dobrine, ki jih civilni uradniki nimajo, o katerih hočem pa ob drugi priliki govoriti, da ne bom danes visoke zbornice predolgo zadrževal. (Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 25. junija.

Notranje dežele.

Dunajski uradni list je objavil potrjeno postavo prve ogersko-gališke železnice in postavo o lokalnih železnicah.

„N. Fr. Pr.“ piše, da se bodo v kratkem vršile volitve v češki deželni zbor in priporoča Nemcem na Češkem, naj volijo vse iste poslance, ki so 23. decembra izstopili iz deželnega zbora. S tem kaže nemko-liberalni list, da noče sprave s Čehi.

Iz **Brna** se poroča, da obiščejo ameriški „Sokoli“ 3. julija tudi prestolnico moravsko. Ker neki nameravajo tudi člani nemškega „Schulverein-a“ isti dan prirediti v Brnu veselico, bati se je nemirov.

Poslanec **Lienbacher** je objavil članek proti nemškimi poslancem, ki podpirajo večkrat tudi slovanske težnje. Lienbacher je že večkrat se pokazal nasprotnika Slovanov. Nemško-liberalni listi so ga vsled tega hvalili, a drugoga ni dosegel.

Hrvatski ban odpotoval je v Budimpešto. Spremil ga je sekijski načelnik Stanković. Poročal bo ogerskemu ministerskemu predsedniku o hrvatskih volitvah in se dogovoril o predlogah, ki se bodo predložile saboru meseca julija.

Ogerske volitve bodo v kratkem končane, in narod se bo zopet pomiril. — Židovski listi so jako veseli, da je v Ozeledu propal antisemit Verhovay in je izvoljen Komjathy. Pripomniti pa moramo, da so vojaški oddelki pripomogli Komjathy-ju do zmage. Izvoljenih je od sedaj 257 liberalcev, 41 kandidatov zmerne opozicije, 75 neodvisnih, 9 izven strank, 9 Saksoncev in 11 antisemitov, 6 ožjih volitev; v petih okrajih se bodo volitve še le vršile.

Vnanje države.

Nekdanji veleposlanik na Dunajskem dvoru de Vogue piše v nekem francoskem listu o **rimskem** vprašanju: Prišel sem v Rim, in kaj sem videl na obnebi večnega mesta? Najprvo osivelega duhovnika, slavnega papeža! V višjih krogih govoré le o papežu, o njegovi evropejski veljavi in o njegovem vplivu. Treba je brati le časnike, stopiti v politične kroge, in spoznati mora vsakdo, da je Vatikan med najveljavnejšimi središči, kjer se rešujejo diplomatske zadeve. Papežev zastopnik prišel je iz Berolina, kjer se določuje osoda narodov; vseh oči so se obračale nanj. V Italiji se vedno vrše ministerske krize, toda svet se za-nje malo zanima. Tih boj se bojuje med cervkijo in italijansko državo; kdor površno opazuje razmere, ne sliši bojnega krika. Kdor pa pozna bistvo boja, zasledil bo njegove posledice v vseh vprašanjih. To je boj med moralno in fizično silo. — Kakor smo že sporočili, zmagali so v Rimu pri občinskih volitvah katoliki. To je velikega pomena, ker so liberalci vedno trdili, da so katoliki zadovoljni s sedanjim položajem. Pomen volitev je toliko večji, ker so z liberalci glasovali uradniki in od vlade odvisne osebe. Upati smemo, da polagoma tudi v drugih krajih zmagajo katoliki in se v Italiji prično boljši časi za državo in cerkev.

Časniki poročajo, da odpotuje danes **sbrski** kralj Milan na Dunaj. „Pester Lloyd“ piše, da so nekteri državniki v Belemgradu opomnili kralja, naj ne gre na Dunaj, ker bi ga neprijazno vsprejeli. Kralj je hotel že premeniti svoje popotovanje, ko dojde z Dunaja poročilo, da bodo kralja prijazno vsprejeli. Kralj se je nato premislil in odpotuje na Dunaj. — Novi finančni minister dr. Vuić je navsotval, da se sestavi komisija, ki naj se posvetuje o finančnih razmerah in stavi nasvete, kako bi se mogle izboljšati. Predsednik komisiji je sekijski načelnik v finančnem ministerstvu Atanačević. Člani so: Jovan Kršumanović, veletrgovec; Tavšanović, ravnatelj hranilnice; Jovan Antula, veletrgovec; Nikola Djordjević, Popović, Predić, Mijajlović in Milan Djordjević. Zapisnikar komisije je knjigovodja oddelka državnih dolgov, Jovan Bošković. Naloga komisije je, da natančno preračuni državne dolgove, določijo zaostale obresti in svote v državnih blagajnicah.

V **Bolgariji** smemo pričakovati v kratkem pomenljive premembe. Nek nemški list poroča, da odstopita ministerski predsednik Radoslavov in vojni minister Nikolajev, ker se ne moreta zjediniti z regenti.

Mnogi časniki so pisali o avdijenci princa Karadjorjevića pri **ruskem** caru in trdili, da ga bo

Rusija predlagala kot bolgarskega kneza. Iz Peterburga pa se poroča, da je ruski car vsprejel Jurija Karadjorjevića, ne pa Petra, zeta črnogorskega kneza, ktereга imenuje kot kandidata za bolgarski prestol. Peter je v Cetinji, toraj ga car ni mogel vsprejeti. Rusija ne bo navsotvala nobenega kandidata, dokler bo sedanja vlada v Bolgariji. Sedanje sobranje nima pravice voliti kneza, ker ni postavno. Tega stališča se bo Rusija vedno držala. — Ruska vlada bo vsa trgovinska pristanišča tako vredila, kakor so vojaška.

Romunski razgrajalci, ki so v Jaši narod šuntali proti kralju Karolu, obsojeni so bili 16. t. m. na jednoletno ječo in 1000 frankov denarne kazni. Isti dan so obsodili na sedem let ječe vse one, ki so krivi napada na Ruščuškega načelnika Mantova.

Nemška vlada je te dni iztirala iz Metz zopet dva Francoza. Državne oblasti v Alzaciji so dobile povelje, da morajo prepovedati vse zastave in znamenja, ki so bila v navadi še pod francosko vlado.

V **Belgiji** so potihnili delavski nemiri. Skrb sedanje vlade bi morala biti, da se posvetuje o postavnih načrtih, ktere je predložila komisija delavcev. Časa ne smejo zamuditi belgijski državniki. Po ulicah je sicer mirno, vendar delavci na tihem kujejo načrte, da prisilijo vlado, naj jim zboljša položaj. — Tudi v Belgiji je prebivalstvo razdraženo zaradi obsodbe Alzacianov v Lipskem. — Belgijska kraljeva družina odpotovala je zadnjo soboto v London k petdesetletnici kraljice Viktorije. — Belgijska delavska stranka skliče tabor delavcev 15. avgusta. — Katoliki skličejo zbor 4. septembra.

Italijanska vlada je **francoski** naznanila, da se Italija uradno ne bo vdeležila francoske razstave. V Rimu pa se bodo poslanci raznih strank posvetovali, kako bi se italijanski tovarnarji in trgovci vdeležili razstave. — Med Francijo in Italijo je tudi prepir za neko naselbino. Kakor piše „Figaro“, dobila je Francija 1859. l. pristanišče Zulla ob Rudečem morji. Italijanska vlada pa trdi, da Francozi nimajo pravice do pristanišča. Francoski minister vnanjih zadev je naznanil italijanski vladi, naj mu pošlje obsirnejše poročilo v tej zadevi.

O petdesetletnici **angleške** kraljice pišejo „Times“: Kraljica je dokončala petdeseto leto svojega vladanja, ki je bilo koristnejše in slavnejše, kakor prejšnjih angleških vladarjev. Le malokteremu vladarju je bila sreča toliko ugodna, da je doživel na prestolu petdeset let. Od 20. junija 1837 je kraljica vestno izvrševala svoje dolžnosti v blagor svojih državljanov. Ta teden dobi kraljica svojo plačo, prostovoljno navdušenje in zahvalo angleškega naroda. V zgodovini zadnjih 50 let je največjega pomena, da se je očistilo in povzdignilo socijalno in pravno življenje v Angliji; k temu pa je največ pripomogel vpliv kraljevega dvora. Kdor pozna angleško slovo, vé tudi, kako sedaj pišejo o kraljevi družini. Da se je v tem oziru toliko izboljšalo, pripomogla je največ kraljica v javnem in zasebnem življenju.

Akoravno se vrše v Londonu slovesnosti petdesetletnice, vendar zbornica ne počiva. Posvetovanje o **irski** kazenski postavi pričelo se bo zopet prihodnji ponedeljek. Vlada želi, da se v enem tednu končajo obravnave o tej postavi. — Kako slabo vladajo Angleži na Irskem, razvidi se iz poročila ubožnih blagajnic. Lansko leto je angleška zbornica sklenila postaviti, da se podpira revno prebivalstvo na Irskem. Toda državne podpore so dobivali ljudje, ki imajo po 12 krav in velike čede ovac, toraj bogatini in skopuhi; revni prebivalci niso ničesa dobili. Ko bi Irci imeli svojo zbornico, gotovo bi se državne podpore pravičnejše delile.

Deputaciji z otoka **Krete** ste še vedno v Carigradu in trkate na vrata pri mnogih gospodih. Vse prošnje so brez uspeha. Turški veliki vezir Kiamil paša se je sicer že posvetoval s krščansko deputacijo, vendar se niso mogli sporazumeti. Kristijani namreč tirjajo, da narodno sobranje samo preminja postave, da se vredé finančne zadeve in uradniške službe razdelé po številu Turkov in kristjanov.

O položaji v **Afganistanu** poročajo „Times“: O vstaših nismo dobili zadnji teden nobenega poročila in ne vémo, kaj dela emirova armada in poveljniki vstašev. Iz Kandahara se poroča, da se je general Gholam Heider vrnil v svoje taborišče. Iz Herata so poslali v Kandahar dva polka pešev in jeden polk konjikov. Emir ne bo prevzel poveljništva svoje armade, ker je bolehen. — „Praviteljstveni Vestnik“ piše o razmerah v Bohari: Pred petimi meseci došel je tretji turkestanski batalijon v Tšardžni. Pričelo se je novo življenje. Osem vrst od Tšardžnja se je nastavila ruska trgovinska družba, ki je ustanovila 24 prodajalnic. Raski batalijon je dobil malo cervkvice, iz Samarkanda je prišel duhovnik, ki je v postu in Velikinoči opravljal službo božjo. Rusi in Boharci mirno skupaj živé; do sedaj ni bilo še nobenih prepиров. Rusom je boharski beg zelo prijazen. V začetku meseca maja je došla ruska armada v Karki. Beg jim je prišel naproti in je pogostil vse častnike po boharski šegi.

Izvirni dopisi.

Izza Sotle, 23. junija. (Hrvatske volitve.) Mnogo in mnogotero se je pisalo o naših glasovnih volitvah. V Klanjcu, kakor znano, bil je izvoljen Ljudevit pl. Galliuuff proti dr. Šimnu Mazuri, odvjetniku. — Mazuro štejejo med najodličnejše in najduhovitejše govornike neodvisne stranke v hrvatskem saboru. Ni čuda. Mož se bori za narodne pravice in za postavo. Pa tudi njegova pohlevnost in skromnost, priljudnost in srčna dobrotljivost, zvezana s plemenitostjo in odvažnostjo, prikupi ga vsakemu. „Narodna“ (to je madjarska) stranka z banom na čelu, bala se ga je po pravici zavoljo njegovega mogočnega vpliva in neovrčljivih razlogov. Občena je bila toraj želja v krilu madjarske stranke, iznebiti se ga, in to se ji je tudi žalibog posrečilo. Vlada je njemu nasproti postavila g. Galliuuffa, in po takem je bilo jasno, da vlada mora prodreti s svojim kandidatom. To namero je ban dosti razložno povedal, odgovorjajoč Mazuri: „za zdaj zastopnik Klanječki“ (Mazura je doslej zastopal Klanjec); škoda, da mu ni odgovoril: „in Ti za zdaj ban hrvatski“. Kakošne ukaze in da jih je dobil v tem smislu okrajni predstojnik, vidi se iz njegovih besedi: „in ko bi kravo postavil za kandidata, mora prodreti“. — Galliuuff je bil v obrtnih naukih v Šopronji; govori nemški, tolče madjarski, hrvatski umé malo, govori silno slabo. Med njim je toraj tak razloček, kakor med kravo in levom, med Klanjcem in Bečem. Kar je iz državnih jasli ali zoblje iz vladnega korita, glasovati je moralo za Galliuuffo pod zgubo službe. Narod sam ni bil razcepljen na stranke: bila je oblast proti narodu. A oblast ni bila v večini; treba je bilo skrbeti za nadpolovično večino glasov; dobilo se jih je. Prašate, kako? Tako: Vsako nedeljo in vsak praznik cel mesec pred volitvijo so kmetje zastonj jedli in pili, kolikor so hotli in mogli. Pojedli so tri vole, popili 25 veder vina; na dan volitve dve kravi in 15 veder vina ter pokadili za 50 gold. smodek, in stroškov za goščenja na treh krajih je bilo 600 gold. Zadnji teden pred volitvijo pa so jedli in pili vsaki dan. Toliko so stali 34 glasovalci in tisti, ki so jih obdelovali. Ta opravke imeli so uradniki, ki so se vozili po noči in po dnevu, obetali, žugali in strahovali, da so bile uradnice prazne, uradovanje ustavljeno.

Vkljub temu bi se bil mnogi izneveril, toda skrbelo se je, da so bili zmirom skupaj, tako rekoč zaprti, in na dan volitve so prišli nazadnje dobro obvarovani, da ne bi jih omotil in zmešal pih druge sape. Da si videl to hekatombo narodnjakov! Govorili so o njih, da so pijani in omočeni; jaz sem jih videl, morem reči, da trezni gotovo niso bili, gotovo pa so bili izdelani, utrujeni, bolni od nezmernega uživanja, ti mučeniki za greh. Ko so oddali glasove, stali so kakor očitni grešniki, kakor bi si bili svesti, da so storili hudodelstvo. Glavni agitator narodne stranke jim zapové z volišča: Kričite: „Živio narodni zastopnik! Živio Galliuuff!“ Mislil sem, da bo zagromelo, a čivkali so. Z godbo odidejo brž, kakor bi jih bilo sram, na gostišče. Drugače Mazuraši. Tihi, mirni, ter previdni so se zbrali, videč, da najmanjša nepaznost bi jim mogla škoditi. Glasovali so pod nadzorništvom žandarjev in pol polka vojakov in pandurjev. Ko se izvé nikakor pričakovani izid, volileci in drugi ostrmé, odrvené za hip, kakor s streló ošinjeni: debele solzé so jele kapljati osivelim možakom, častitim ženam, jokali so tudi otroci. Pretresljiv je bil prizor, ko je po seznanji izišle volitve zavlada mrtva tihota eló med vojaki in častniki. Mlada mati je kriknila v em hipu: O diete moje drago, da ti znađeš, što je s nama radi!“ Vse je čutilo v globočini srca, da sveta pravica, lepa ali zaničevana devica, je dobila zopet hud vdarec od hudobne roke. Preteče nekaj žalostnih trenutkov, črnooblačnih misli. Ko pa Mazuraška godba zaigra cesarsko pesem, dasi tudi je trpela sveta stvar Mazurine stranke, takrat zaori narod, kakor bi se bilo mu posvetilo solnce upanja: „Živio Mazura!“ tako zrakotresno, da je vsakdo videl, na kateri strani je narod, ves narod! Moški so kričali, kakor bi si hotli dati srditega odduška, krikale so žene in dekleta, celó otroci so vpili: „Živio Mazura!“

Mazura, to videč in slušajoč, je bil vidno ganjen. Pozneje je sam rekel svojim volilcem: „Gospóda, ne mojte se odviše žalostiti, što propadosmo. Narod je s nama. Budite uvjereni, da ovakvo nasilno stanje dolgo nemože potrajati.“ Ko mu je

ljudstvo zopet klicalo, pozdravljajoč ga, reče: „To se imate zahvaliti svojemu vrlému duhovenstvu, zato pravim: „Živelo svečenstvo!“ na kar se razlega zemljo pretresajoči „Živio!“ Značajno je to, da Galliuuffove zastave ni hotel nositi noben prost človek, nositi so jo morali policaji. Zamolčati ne smem še nekega lepega čina Mazure. V Klanjci leži bolan osmošolec, kterega je podpiral. Izvé o onjem, obišče ga, miluje ga, dá mu 10 gld., pa reče, da naj se zdravi in hrani na njegove stroške. — Ta volitev je še izmed najslobodnejših, posnamete lahko, kakošne so druge; volitve: „lucus a non lucendo!“ Reklo se je: po takem bi bilo najbolje, da vlada sama imenuje in voli svoje ljudi, in ne bi bilo treba ljudstva vkup goniti, kvariti in mu stroške nalagati. — Izvoljen narodni zastopnik g. Galliuuff se zdaj sam sramuje in pravi, čemu so ga volili, ker ga zdaj nihče ne pogleda. Ban ga je trikrat prosil, naj prevzame vladno kandidaturo, dal se je zapeljati, in tako pojde kmalo na boben s poštenjem in imenjem. Čudno je tudi, kako so mogli za madjarsko, veri sovražno stranko glasovati celó nekteri duhovniki. — Med tem toga — još Hrvatska ni propala!

Domače novice.

(Visokorodni gosp. deželni predsednik baron Winkler) prosil je presvitlega cesarja pomoči za nesrečne Dolenjce, kterim je toča potolkla poljske pridelke. Tudi je storil potrebne korake, da se po drugih avstrijskih deželah nabirajo mili darovi.

(Pogreba) e. kr. računskega nadsvetovalca g. Franca Suyerja vdeležilo se je véceraj popoldne mnogobrojno občinstvo, med njimi visokorodni g. deželni predsednik in mnogo uradnikov. Pokopal ga je preč. gosp. kanonik Klun, ker je stolni župnik preč. gosp. kanonik Križnar bolehen.

(Šentjakobsko-Trnovska podružnica) sv. Cirila in Metoda ima, kakor že naznanjeno, jutri ob 6. uri zvečer na Virantovem vrtu svoj letni občni zbor. Po občnem zboru bo prosto zabavo spremljalo petje društva „Slavec“. Spored petji: 1. Janušovsky: „Domoljubje“. — 2. Belar: „Kranjc, tvoja zemlja je zdrava“. — 3. Nedvéd: „Domovina mili kraj“. — 4. Volarič: „Z Bogom ti planinski svet“. — 5. Stegnar: „Slavec in pevec“. — 6. Mangolt: „Moj dom“. — 7. Dr. B. Ipavic: „Bodi zdrava domovina“. — 8. Zajc: „Zrinski-Frankopan“. — 9. Heidrich: „Jadransko morje“.

(Pojasnilo.) Ker so po mestu očita društvu „Slavec“, da je kot slovensko društvo zatajilo svojo narodnost, ker so se naznanila o razstavi njegove zastave tiskale tudi v nemškem jeziku, moramo pojasniti to zadevo, da „Slavec“ ni dal tiskati dotičnih naznanil. Vso stvar je vredila gospica Föderlova, da po svoje pripomore namenu, ker je čisti dohodek namenila društveni zastavi. Stroški za zastavo bodo znesli okoli 1000 gold. — Radi tega ni treba dvoimiti, je-li društvo slovensko ali ne.

Načelníštvo.

(Archiv für Heimatskunde.) Gospod Franc Šumi dal je ravnokar na svitlo drugo sedaj dovršeno knjigo doneskov h kranjski zgodovini. Gosp. Šumi je, kakor se razvidi iz listin dodane knjige, poseben prijatelj srednjega ali cerkvenega veka. Iz vseh arhivov, v kterih se nadja, da bi kaj našel za srednji vek, prepisuje listine. In res nahajamo veliko listin za zgodovino Zatičine, Kostanjevice, Mekin itd., o kterih do sedaj skoraj še ničesa ni bilo znanega. Gospod Šumi je zasledil v Gorici listine za Kostanjevico, za Mekine so iz državnega arhiva, za Zatičino pa iz Puzelnovega rokopisa in raznih drugih rokopisov, ktere je izdajatelj iz avstrijskih in italijanskih arhivov prepisal. Da so Šumijeve knjige za zgodovino cerkve in občno zgodovino našo potrebne, to se razvidi iz velikanskih registrov, kjer se vsaka (tudi najmanjša znanstvena) stvar (alfabetično vrejena) hitro najde in se večidel za vsako faro nekaj notri najde. Gotovo pa bo to še bolje, če se bode nadaljevalo priobčevanje gradiva, ktero se je neki tako pomnožilo od popred znanega, da je število nekterih listin narastlo od 100 na 1000. Gosp. Šumi pa nam je tudi v razpravah veliko zanimivega in važnega podal o slovenski pokrajini (marki), o kranjskih mejnih grofih, o Turkih, o maršalu Laudonu, o nekdanjih zadrugah (cunfih), o romarjih v Kolonijo ob Renu, o jezikovni zgodovini

in starožitnosti Slovencev v Bosni, o sožiganji čarovnic na Krškem, o trgovinskem mostu čez Savo pri Radečah (1222). Podal nam je pisma imenitnih Kranjcev: o Wallensteinu, Zrinjskem, Vegi, o Uskokih, o nekdanjem trgu Ljubelji in Kamniškem jezeru, o Valvazorji, o slovenskem kmetu in plemenitaju, Bobiču iz Komende, ki je bil turškega paše sin itd. Iz tega površnega posnetka se lahko razvidi, da so res važne in podpore vredne te knjige.

(Na Tržaški cesti) našli so te dni pri zidanji nove hiše rimski grob. Ko ga izkopljejo, izročé ga deželnemu muzeju „Rudolfinumu“.

(Ponesrečil) se je v Trboveljskem rudokopu v Terezijski jami sekač Alojzij Benedik. Dobil je nalog, ondi novo stezo zavarovati z lesenim tramovjem. Ko je bil v najboljšem delu, odtrga se velik kos premoga blizo 40 centov težak (dve toni) in ga v pravem pomenu besede zmečka. Mrtvega so zvelikli na beli dan.

(Žrd ga je ubila.) Minulo soboto pripeljal je v Ormožki okolici nek posestnik voz sená s travnika domú. Mož spreže, odveže žrd in jo vrže ob vozu na tla, ne da bi bil pogledal kam. Žrd pade in njegovega lastnega dve leti starega otroka takoj do smrti ubije. Zadelá ga je na glavo.

(Požarne brambe) Žavska, Vranska, Ljubenska, Gorenjegrajska in Ročiška (Rietz) sklenile so zjediniti se v okrajno zvezo, ktera potem skupno pristopi k štajarski deželni gasilni zvezi.

(Oklopne plošče) za vojne ladije pričeli bodo izdelovati v livarni v Štoreh na slov. Štajarji (blizo Celja). Prvi puskusi v tej stroki pričeli so se že pred več leti.

(Treščilo je) v torek blizo Pragarskega v velik s senom naložen voz, na kterem so sedeli štirje kósci, peljavši se domú. Dva kóscá in oba konja je strela ubila, ostala dva kóscá sta pa hudo poškodovana. Prej ko ne so kosé streló ná-se potegnile.

(Velik dobrotnik) katoliške cerkve je gotovo v Gradcu živeči rimski grof Leopold baron Lilienthal, ki je ob enem tudi neizmerno bogat. Za cerkev presv. Srca Jezusovega v Gradcu, ki je še vedno v delu in bo še nekaj časa, kajti velikanska bo, daroval je do sedaj ta dobrotnik 72.000 gl. in skoraj ni tedna, da bi ne dal po 500 ali po 1000 gld. za enake dobre namene. Minuli teden dal je 200 gld. za zgradbo katoliškega semenišča v Mostaru.

(Sneg) je padel na Dunajsko-Novomeško planjavo dné 22. t. m. ponoči, pa se mu je tako mudilo, da niti jutra ni utegnil počakati in je že pred dnem skopnel.

(Na Dunaji) so pretekli teden zborovali šolski veččaki in se posvetovali, po kterih načelih naj se odpravijo slabo obiskane gimnazije. Zboru je predsedoval naučni minister dr. pl. Gautsch.

Razne reči.

— Sam si pomagaj! Mlada Bostonka se je peljala sama s tramvajem. V vozu bil je mlad človek, ki je v gospodično predržno zijal. Začetkoma ga prezira, potem gubanči srdito čelo — vse nič ne pomaga. Zdaj pa nepremično upre svoje oko na zavrtnik predrzneža, in sicer ravno pod ušesom ter se namrdne, kakor bi se jej studilo. Potem se namuza, kakor bi mu privoščila in se z njim norčevala. Mladi človek se zgane, ne vé kam bi se djal. Nemirno se premika po klopi, božjastno vrti glavo, z izbuljenimi očmi bi rad našel tisto sumljivo reč na svojem zavrtniku. Gladi se, briše in praska. Kakor hitro voz obstane, skoči vun. Teče v prvo gostilno, da se v zrkalu ogleda in tisto ostudnost odpravi. Mlada Bostonka pa se je znebila sitneža.

— Pazite dobro na svoje otroke! Gospa Eders v Carthagi (Missouri) našla je svoje najmlajše dete zadušeno na otročjem vozičku visečega. Pred nekoliko časa zapustila je isto, ki je še mirno spalo; brezdvomno je, prebivši se, poskušalo iz vozička plezati. Pri tej priliki se je v jermen zamotalo in se tako žalostno zadušilo. — A žalibog! kolikokrat so pri nas otroci brez vsakega varha sami sebi prepuščeni, akoravno bi imeli stariši vedeti, da nesreča nikoli ne počiva!

Telegrami.

Dunaj, 25. junija. Prestolonaslednik Rudolf prišel je véceraj zvečer ob 1/4 na 11 iz Londona.

Dunaj, 25. junija. Prodajalnica in založišča velike trgovske hiše in pazarja Rix ob

cesti v prater so po noči skoraj popolnoma pogoreli; ogenj se je unel v sosednem stanovanju, škode je 50.000 gld.

Berolin, 25. junija. Cesar se je včeraj peljal na sprehod.

London, 25. junija. „Standard“ poroča, da se povoljno vrše obravnave z Rusijo gledé afganske meje. Upanje je, da se kmalo končajo.

Bruselj, 25. junija. Senat je dovolil kredite za utrdbe reke Moze.

Oklic!

Dné 15. t. m. je silna toča v 23 vaseh Kočevskega sodnijskega okraja, v občinah Polšnik in Moravče Litijskega sodnijskega okraja, v občinah Trebnje, Dobrniče, Velika Loka in Mirna Trebanjskega sodnijskega okraja in v mnogih občinah Krškega političnega okraja na travnikih, njivah, v vinogradih in vrtovih napravila toliko škode, da je skoraj popolnoma uničila letošnje pridelke. V mnogih krajih tudi več let ne bodo mogli ničesa pridelati. Nenavadno debela toča je napravila mnogo škode tudi pri hišah in gospodarskih poslopih.

Po uradnih poročilih je skupne škode okoli 300.000 goldinarjev.

Večina nesrečnega prebivalstva živi se samo ob poljskih pridelkih. Nesreča je toliko večja, ker je v nekterih krajih toča pobila že poslednja leta in tudi lansko leto.

Vsled pomanjkanja živeža in krme so nesrečni prebivalci v veliki stiski, in le s hitro in izdatno podporo moremo odvrniti najhujšo bedo.

Storil sem potrebne korake, da se, kolikor mogoče olajša tako velika nesreča za gospodarski obstanek; obrnem se pa tudi na priznano dobrotljivost prebivalstva za hitro pomoč in razpišem v ta namen nabiranje darov po vsi deželi.

Darove vsprejemajo deželno predsedništvo in politična okrajna glavarstva; darovi se bodo razglasili v deželnem listu in izročevali svojemu namenu.

V Ljubljani, dné 24. junija 1887.

C. kr. deželni predsednik:
baron Winkler l. r.

Umrli so:

23. junija. Jovana Slivar, hišnega posestnika žena, 55 let, sv. Petra cesta št. 16, jetika.

V bolnišnici:

20. junija. Karol Pračak, delavec, 27 let, vsled telesne poškodbe.

Tujci.

23. junija.

Pri **Maliču**: Janez Jaklitsch, trgovec, iz Nemčije. — J. Supančič, tovarnar, z Dunaja. — Liebmann, Willner, Steiner, Kaporinsky, Stern in Perlberg, trgovci, z Dunaja. — F. Wilhelm, trgovec, iz Ogerskega. — Lorene Apold, zasebnik, iz Celoveca. Dr. Pfeiffer, e. k. finančni svetnik, iz Trienta. — Dr. L. Kassebom, odvetnik, iz Trienta. — Rosa Dancker, zasebnica, iz Trienta.

Pri **Stonu**: Peter Schleimer, trgovec, z soprogo, iz Varšave. — Kowarschik in Nastopil, trgovca, z Dunaja. — V. Chož, vrednik, iz Prage. — Arnold Ruf, trgovec, iz Štira. — Anton Ogrinz, e. k. okrajni glavar, iz Maribora. — Nikolaj Žebul, trgovec, iz Trsta. — Oskar Glaser, e. k. strojevod, iz Pulja.

Pri **Bavarskem dvoru**: Jožef Rottmayer, e. k. poštni uradnik, iz Trsta. — A. Potočnik, krčmar, iz Bleda. — Janez Bregar, posestnik, od Zagorja.

Pri **Južnem kolodvoru**: D. Bass, potovalec, z Dunaja. — Ferd. Hauke, trgovec, s soprogo, iz Šlezije. — Karol Lerch, e. k. vojaški upravitelj, iz Gradaca.

Pri **Avstrijskem caru**: Jakob Tušar, posestnik, iz Cerklj. — Jakob Bajer, posestnik, od Suhora.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	739 04	+16 8	brezv.	jasno	0-00	
24. u. pop.	737 76	+24 4	sl. vzh.	"		
9. u. zveč.	738 10	+18 2	sl. zap.	"		

Krasen dan. Srednja temperatura 19° 8' C., za 1° 0' nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

25. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 25 kr.
Srebrna " 5% " 100 " (s 16% davka)	82 " 40 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 " 40 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 85 "
Akcije avstr.-ogerske banke	854 " " "
Kreditne akcije	283 " " "
London	126 " 50 "
Srebro	" " " "
Francoški napoleond.	10 " 03 "
Cez. cekini	5 " 96 "
Nemške marze	62 " 15 "

Izdajatelj in odgovorni vrednik Josip Jerič.

Tržne cene

dné 25. junija t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	7	31	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež,	4	71	Surovo maslo, "	—	90
Ječmen, "	4	22	Jajce, jedno	—	1 8
Oves, "	2	92	Mleko, liter	—	8
Ajda, "	3	90	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso, "	4	71	Telečje "	—	50
Koruza, "	5	20	Svinjsko "	—	60
Krompir, "	2	32	Koštrunovo "	—	36
Leča, "	11	—	Pišanec "	—	60
Grah, "	13	—	Golob "	—	20
Fižol, "	11	—	Seno, 100 kgr.	1	60
Maslo, kgr.	1	—	Slama, "	2	05
Mast, "	—	66	Drva trda, 4 mtr.	6	—
Špeh svež, "	—	60	" mehka, "	4	—

C. kr. priv. zavarovalno društvo

„Avstrijski Phönix“

na Dunaji,

kterega zaklad znaša 12 milij. gold. avst. velj., priporoča se o priliki bližajoče se žetve gospodom poljedelcem in kmetovalcem za

zavarovanje proti požaru

raznih poljskih in žitnih pridelkov.

Glavno zastopstvo

„Phoenixa“ za Kranjsko

v Ljubljani, Gradišče št. 2.

J. Perhave.

Kdor-koli postavlja ali zida kakošno poslopje in potrebuje železja, obrne naj se na

Franc-a Terček-a,

trgovca z železjem na Valvazorjevem trgu št. 5, v hiši e. k. okrajnega glavarstva.

Tu se dobé po nizkih cenah v obilnem izboru:

Vezi za zidovje, opore (traverze) in stare železniške šine za oboke, Portland in Roman cement, stokador in alabaster gips, štorje za štokadoranje, asfalt za tlak, sklejni papir (Dachpappe), štedilna ognjišča (šparherdi) in posamezni deli za zidanje istih; okovi za okna in vrata in druge pri stavbah potrebne stvari.

Za obilna naročila se vljudno priporoča
(12) góri podpisani.

„AZIENDA“

avstrijsko-francoško društvo za zavarovanje proti elementarnim neizgodam na Dunaji.

Društveni delniški kapital znaša 6 milijonov frankov (2.400.000 gld.).

„AZIENDA“ zavaruje proti

škodi po toči

po najugodnejših pogojih in za trdne premije, ne da bi se imelo pozneje še doplačevati. Premije se odmerijo kolikor mogoče cenó in kdor precej plačati ne more, se mu dovoli do konca septembra obrok k plačilu premije.

Oglasila za zavarovanje sprejemajo se pri

glavnem zastopu „AZIENDE“ v Ljubljani,

Selenburgove ulice št. 3.

JOSIP PROSENC,

glavni zastopnik.

(3)

Književna novost!

V **M. Gerberjevi** založbi v Ljubljani izšla je ravnokar knjižica pod naslovom:

Pripovedke za mladino.

Poslovenil **J. Markič.**

Knjižica obsega dvanajst jako vabljivih, za mladino od 8. do 11. leta nabranih pripovedek, mej njimi: „Žabji kralj“ ali „Železni Henrik“, „Marijin otrok“, „Zvesti Ivan“, „Dobra kupčija“ itd. (2)

Cena knjižici je naslednja: mehko vezana 16 kr., trdo vezana 24 kr., s pozlačenima platnicama 32 kr., okusno v platnu vezana 45 kr., po pošti 5 kr., več.

Dobiva se po isti ceni po vseh bukvarnah.

ŽELODČEVA ESENCA

lekarja **Piccoli-ja** v Ljubljani

rešila me je od nepopisljivih muk, koje sem trpel vsled želodčeve obolesti veliko let; vsa umetnost in véda zdravništva obupala je nad menoj in gotovo bil bi že danes pokopan, ko bi ne našel rešilne roke v tem neprecenljivem sredstvu, ki me je rešilo pogubne bolezni.

H. Hermann, delovodja v Tržaškem arzenalu.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojkih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštino trpé p. t. naročniki.

V steklenicah po 10 kr. samo v **Piccoli-jevi** lekarni „pri angelju“ na Dunajski cesti v Ljubljani. — V steklenicah po 15 kr. v **Rizzoli-jevi** lekarni v Novem mestu in v mnogih lekarnah na Štajarskem, Koróškem, v Primorju, Tirolih, Trstu, Istriji in Dalmačiji. (10)

Št. 4246.

Oklic.

(1)

C. kr. okrajno sodišče v Mokronogu kot zapuščinska oblast, naznanja z dnem 24. junija 1887:

Dné 30. junija t. l. ob 8. uri dopoludné in sledeče dneve se bodo na **javni dražbi** prodajale premičnine, ki spadajo v zapuščino ranjcega župnika, g. **Antona Zorca** iz Mokronoga, namreč: hišna oprava, živina, poljski pridelki, vinska posoda itd. Ob enem se bodo tudi prodajali pridelki, ki so pripadali ranjkemu kot vžitina. Dajale se bodo tudi v zakup njive in travniki.

Pogoji se bodo objavili pred prodajo.

Izvožno marcno pivo

v steklenicah (25)

dobiva se v pivovarni **Janeza Perlesa** v Ljubljani v zabojih po 50 steklenic, steklenice z $\frac{5}{10}$ L.

" " 50 " " " $\frac{7}{10}$ L.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.